



Stichting Kinderwerk Horeb Brazilië

Postadres:
Telemannstraat 21
7604 GA, Almelo

Giften via de stichting (aftrekbaar)
Giften Netty privé (niet aftrekbaar)
Website

NL94 INGB 0003 3412 39
NL64 ABNA 0483 4577 87
www.kinderwerk-horeb.nl

Nieuwsbrief juni 2026

*De hemelen vertellen Gods eer, het uitspansel verkondigt het werk zijner handen.
- Psalm 19:2*

ZET EEN STAP OP HET WATER!

Lieve vrienden, kennissen, familieleden, broeders en zusters,

Het is al even geleden dat u onze laatste nieuwsbrief ontvangen hebt. Daarom is er veel te vertellen. Maar in deze nieuwsbrief willen we u graag meenemen in onze belevingen tijdens de weken die we in Huize Zonnebloem 🌻 in Piauí hebben doorgemaakt. Eind maart zijn Gessy en ik samen vertrokken naar Piauí en hebben daar 5 geweldige weken mogen bijdragen aan de voorziening van verschillende behoeften. In dezelfde periode zijn onze voorzitter Nico en zijn vrouw Thushari bij ons geweest, en ook 2 andere bestuursleden, Rob onze secretaris, en Agnes zijn vrouw en algemeen bestuurslid, waardoor wij samen een bijzondere en waardevolle en zeer gezegende tijd mochten doorbrengen.

Ik zie het zelf als een enorme behaalde overwinning dat ik hun allemaal (ieder op zijn beurt) mee heb kunnen nemen naar de wijk Boa Esperança (dat betekent Goede hoop). Ik heb deze keer te horen gekregen dat er een opvolger, of liever gezegd, opvolgster, van de leider Valmir is gekomen. Na hier en daar rondvragen was het voor mij duidelijk dat ik wel met “mijn blanke familie en vrienden” de wijk in kon. Daar ben ik de Heer ontzettend dankbaar voor. Alleen HIJ kon dit bewerken. En deze deur, die God open gedaan heeft, geeft ons zoveel mogelijkheden tot o.a. evangelisatie, workshops met vrouwen en het afleggen van bezoeken! Prijst de Koning der koningen hiervoor! Zo geweldig om Gods macht in dit werk op zichtbare wijze te mogen zien.

In deze nieuwsbrief wil ik zelf graag over **één project** vertellen. Daarnaast wil ik ook graag **het woord geven aan onze bestuursleden** die in Piauí zijn geweest. Zij zullen iets van hun belevingen met ons delen.

Huisje dona Rosa

Eind vorig jaar (2025) is er door een kerk in Voorthuizen een specifieke actie gehouden, tijdens de adventweken, voor een familie in de wijk Boa Esperança. De vrouw des huises, dona Rosa (Dona = mevrouw), heeft haar “huis” open gezet voor ons werk in deze wijk en zodoende is haar huis onze ‘uitvalsbasis’ voor activiteiten in deze wijk geworden. Wij maken gebruik van haar gastvrijheid en tuin om daar o.a. kinderevangelisatie-acties in de wijk te houden (kinderen komen dan allemaal bij elkaar om daar te lunchen en af te sluiten met zingen en gebed), workshops voor vrouwen te organiseren, en rustige individuele momenten te hebben met vrouwen die een luisterend oor



De flyer door het bestuur gemaakt ter ondersteuning van de actie.

en/of gebed nodig hebben. Deze Dona Rosa woonde in een huisje van klei en bamboestengels. De betreffende kerk heeft met zoveel liefde en deelname een verrassend bedrag opgehaald dat het mogelijk was om niet alleen de buitenmuren van haar huis te vervangen voor een stenen muur (wat in eerste instantie het doel van de actie was), maar om **alle muren van klei en bamboestengels te vervangen** voor stenen muren! Haar oude huisje is inmiddels afgebroken en de stenen muren staan nu overeind. Het dakgeraamte is deze week net geplaatst. We kunnen ongeveer 75% van de dakpannen die ze al had, hergebruiken, de rest moet vervangen worden.



Het nieuwe huis van Dona Rosa in aanbouw, met het pas geplaatste dakgeraamte.

Dona Rosa is weduwe en voedt 2 kleinkinderen van 10 en 11 op, waarvan het meisje van 10, Witoria, op ons project komt. Een vrouw alleen, met jonge (klein)kinderen, is een makkelijke prooi voor wie slecht wil in deze wijk. De “rechtbank” van de bende die het in deze wijk voor het zeggen heeft, bevindt zich aan het eind van haar straat, ca. 30m na haar huis. Het is van groot belang dat zij veilig kan wonen. En wij zijn ontzettend dankbaar aan God en aan alle mensen die dit financieel voor haar mogelijk gemaakt hebben. Ze krijgt een massief ijzeren deur voor, bij de ingang, en achter bij de keuken naar buiten (een vereiste voor wie veilig wil wonen in deze wijk). Wat een geweldige voorziening. Dona Rosa heeft mij laten weten dat zij iedere dag, op de plek van de bouw een specifiek gebed bidt. Voor de leiding van ons zendingsproject, de leiding van Huize Zonnebloem 🌻 en voor alle mensen van de betreffende kerk in Voorthuizen. Ze zegt dat ze weet dat haar gebeden **nooit genoeg zullen zijn** in vergelijking met datgene wat mensen die zo Gods liefde in deze wereld laten zien, voor haar en haar kleinkinderen gedaan hebben. Ik zie zoveel dankbaarheid in deze vrouw, haar ogen stralen ervan, haar mond vloeit er letterlijk van over, wat bijzonder mooi om dit te zien.

Voorzitter Nico

In augustus 2025 zijn Thushari en ik voor het eerst in Piauí geweest. Dat was niet alleen voor ons de eerste keer, maar ook voor Netty de eerste keer dat zij Nederlanders hier mee naartoe nam. Het was vooraf onzeker of (vooral) ik wel de straat op zou kunnen, als lange blanke buitenlander. Netty vreesde dat dat te veel aandacht van ‘het gezag’ in de wijk zou trekken. Maar zoals ze toen al in de nieuwsbrief schreef, was de ‘leider’ van de wijk kort voor ons bezoek om het leven gebracht. We hebben ons toen door Gods genade erg vrij gevoeld om – zij het voorzichtig en alert – nabijgelegen winkels te bezoeken of activiteiten in de wijk Boa Esperança bij te wonen.

Deze keer ontstond er de mogelijkheid om samen met Rob en Agnes van het Nederlandse bestuur naar Piauí te gaan. Maar, waar we de vorige keer nog bij de buurvrouw konden slapen (Casa Girassol 🌻 heeft niet genoeg bedden), daar zouden we nu toch wel graag wat meer ruimte (en privacy) hebben. Wonder boven wonder had de Heer het zo geleid dat er een **huis aan de overkant** van Casa Girassol 🌻 beschikbaar was gekomen voor huur. Een huis van dezelfde eigenaresse als van Casa Girassol 🌻, iemand die heel graag wilde dat Netty dit huis ook zou huren, omdat ze dan weet



Het nieuw gehuurde huis aan de overkant

dat er goed mee omgesprongen wordt. Een huis ook, waar Netty over nadenkt om óók een project te starten. Maar voor nu konden wij het gebruiken: eerst inrichten met allerlei huisraadspulletjes, dak repareren, airco laten repareren, sloten vervangen, waslijnen ophangen, en toen slapen. Tot er midden in de eerste nacht **aan de voordeur gerommeld** werd, én aan de achterdeur, waar eigenlijk helemaal niemand zonder sleutel had kunnen komen. Agnes heeft de boel direct geïnspecteerd, maar gelukkig zaten onze deuren goed op slot met de nieuwe sloten en extra anti-inbraakbarrières. De volgende dag informeerde Netty bij de eigenaresse direct of er eventueel nog een familielid van haar zou kunnen zijn die een sleutel van het huis heeft. Het antwoord kwam al snel: wie dit ook was, dit zou niet meer gebeuren. De bende die de straat beheert, zou ons en ons huis goed in de gaten houden. Want, 'jullie komen hier om goed werk te doen, en als er bij jullie ingebroken en gestolen wordt, bellen jullie de politie, en wij moeten geen politie in onze straat'. Wát een wonder opnieuw, wie had dat kunnen bedenken: beschermd worden door de bendes.

Het was een erg **praktische tijd** deze keer. Er waren sinds haar laatste bezoek aan Piauí veel ideeën bij Netty ontstaan voor 'structurele' verbeteringen aan het project Casa Girassol 🌻. Omdat zij maar een paar keer per jaar in Piauí komt (ze woont immers in de provincie Minas Gerais, hemelsbreed 1600km verderop), en omdat veel bouw- en onderhoudswerkzaamheden afhankelijk zijn van haar initiatief en leiding (de medewerkers aldaar zijn voornamelijk met het inhoudelijke semi-internaatprogramma bezig), moesten er deze maand veel dingen letterlijk en figuurlijk 'in de steigers' gezet worden. Het grootste project was een overkapping tegen de zon en regen aan de achterkant van het huis, en (nadat wij alweer vertrokken waren) ook de reparatie van de vloer eronder. Hiervoor moest ook één van de enorme mangobomen in de tuin gesnoeid worden. Gelukkig konden we rekenen op een aantal hardwerkende professionals en vrijwilligers: Antonio, een bouwvakker uit het netwerk van pastor Fábio, die vrijwel iedere dag, vakkundig en gutsend van het zweet, veel werk aan het nieuwe douche- en toiletblok en de overkapping verzette; dan Pastor Fábio natuurlijk, van alle markten thuis; buurman José (Zé), een bescheiden maar bere-sterke man, waar we vaak een beroep op konden doen voor het versjouwten van zwaar materiaal; meneer Rocha, die de gevel van een prachtige schildering voorzag; en de man van Cleodiane, de nieuwe keukenhulp, ook een bouwvakker die zijn diensten aanbood om de afwatering van de overkapping te maken. En natuurlijk onze Rob, die zich *iedere*



De overkapping is hier bijna af

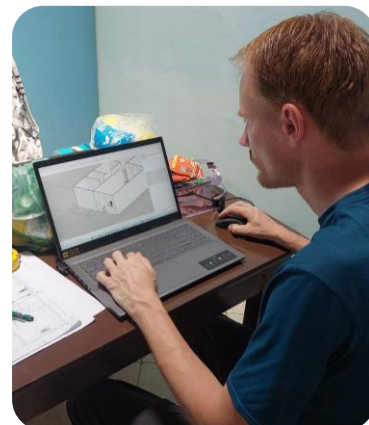


De kinderen van het middagprogramma van Casa Girassol 🌻 poseren met hun versierde cupcakes voor de prachtige nieuwe gevel (ze roepen hier 'bolo verde!' (groene cake) in plaats van 'cheese!')

minuut dat hij in Brazilië was nuttig wilde maken, het liefst met hamer en zaagmachine. Eettafels maken, Gessy's 'toolkit', een ladder van 5 meter, een kippenhok, om maar wat te noemen. Niet te stoppen die man. Hij vertelt er straks meer over.

Ik heb geholpen waar nodig, en me ook bezig gehouden met bestuurszaken, het maken van een bouwtekening voor het huisje van Dona Rosa, Engelse liedjes aan de kinderen aanleren, en video-reportages maken (zoals van de [Paas-evangelisatie-actie](#) en een [evangelisatie-en-vrouwenworkshop weekend in het binnenland](#)). Thushari heeft o.a. verschillende knutselwerkjes met materiaal uit Nederland met de kinderen gedaan, [cupcakes versierd](#) met lekkernijen uit Nederland, groene cake gemaakt, en een workshop 'emoties, rouw en verlies' aan een groep vrouwen in het binnenland gegeven.

Prachtig was ook de [onthulling van een jaarposter](#) met portretfoto's van de kinderen van vorig jaar. Nu al een goede traditie!



Nico bezig met de bouwtekening

Op een dag kwam een van de meisjes van het semi-internaat naar me toe en overhandigde mij een kleine papieren envelop. Ze had hem zelf geknipt, gevouwen en gelijmd, en met blauwe golfjes met een stift versierd. Er stond met potlood op geschreven 'para tio Niecou' (voor ome Nico). Ik maakte de envelop open, en er zat een piepklein briefje in. Er stonden drie roze-gekleurde hartjes op, met de woorden 'Melhor tio do Mundo!'. Ik was onder de indruk en erg in mijn nopjes, want ik was 'de beste oom van de wereld'. Zo lief! Mijn dag kon niet meer stuk. Dit had nog nooit iemand tegen mij gezegd. Later op de dag daalde mijn zelfbeeld weer naar aarde, toen ik erachter kwam dat Rob en Gessy precies zo'n briefje hadden gekregen, haha! En toch koester ik dit lieve briefje nog steeds.

Bestuurslid Agnes

Nauwelijks stapte ik over de drempel of een klein meisje kwam op me af, sloeg haar tengere armpjes om mijn middel en drukte zich tegen me aan. In een spontane reactie, sloeg ik mijn armen om haar heen en drukte een kus boven op haar hoofdje. Ze keek naar me op met haar prachtige donkere ogen. Totaal niet bang voor deze, voor haar onbekende vrouw met die hele lichte huidskleur.



*Haren kammen bij de meisjes
(en soms ontluizen)*



Agnes maakt een vlinder met de kids

Een onverwachte maar zo liefdevolle begroeting, daar in het Zonnenbloemhuis 🌻 in Teresina waar Netty en Gessy en het team elke week 53 kindertjes gedurende drie dagen opvangen. Wat hebben we genoten van al die stralende koppies. Wat hebben we veel knuffels gekregen van de kinderen.

Hoe leuk om de kinderdienst mee te maken, en wat zongen ze enthousiast mee als Nico hen nieuwe liedjes aanleerde in het Portugees, maar ook in het Engels en zelfs in het Nederlands, terwijl hij begeleidde met gitaar.



Nico speelt gitaar tijdens de kinderdienst

Wat een plezier en gegil als Rob de schommels duwde, hoger en hoger! Wat een pret dat deze blanke vrouw een partijtje voetbal met de jongens wilde spelen, soms te fanatiek... in mijn lange bloemetjes rok... struikelend, vallend... maar gauw weer door. De jongetjes vonden het prachtig. Gaven mij vaak de bal zodat ik nog even langer zou blijven voetballen.

En dan Thushari met haar enthousiaste idee om 250 cup cakes te bakken voor de kinderen, die ze dan zelf mochten versieren en opeten en zelfs een paar om mee te nemen naar huis. Urenlang waren we in de weer met een kleine oven, het was zweten in dat kleine keukentje, maar wat een resultaat en wat een plezier voor de kinderen.

We hebben een onvergetelijke tijd mogen beleven in Casa Girassol 🌻!

Secretaris Rob

Wat hebben we genoten. Wat hebben we gebuffeld. Wat hebben we gezweet.

Warm, dat was 't zeker. Maar goed, met een grote mango-boom achter het Zonnenbloemhuis 🌻 is er best schaduw om te klussen. Oh nee, die boom wordt praktisch geheel gekapt, om ruimte te maken voor de veranda-achtige overkapping; als die klaar is hebben de kinderen altijd een schaduwplek. En een droge plek; want mensen, als het regent, dan hoost het daar...



De trap bleek erg handig voor allerlei klussen!

Kluswerk genoeg in en rond het Zonnenbloemhuis 🌻. De vlotter in het waterreservoir voor de douches werkte niet naar behoren, maar om daar bij te komen... 5 meter hoog... Praktisch als de mensen daar zijn, mocht Rob een laddertje van hardhout maken. En hardhout is daar echt *tropisch* hardhout. Niet te spijkeren. Met moeite te boren. Nauwelijks te zagen.



Agnes wilde graag teruglopen van de winkel... 'het valt toch wel mee...'

Voor de lokale bevolking hebben we 4 tafels gemaakt (plus een heeele grote voor het Zonnenbloemhuis ☀ zelf). In de woningen, veelal van bamboestengels, modder en stro, is er tekort aan zowat alles; zelfs de elektriek wordt illegaal afgetapt van het net om maar een koelkastje draaiende te kunnen houden.



4 tafels per kar naar 4 families in Boa Esperança gebracht – dankbaar werk!

Gessy, een klusser met twee rechterhanden, zwoegt hard mee. Zijn uitspraak “I need a toolkit” was de eerste dagen vaak te horen. OK, dan maken we een toolkit van het hout dat overbleef van de tafels. Gessy zette daar acuut 4 wielen onder, zodat de toolkit een bolderkar-imago kreeg. We hebben even getwijfeld om er een nummerbord op te zetten; in Piauí neemt álles wat maar twee of meer wielen heeft, deel aan ’t verkeer 😊



Gessy's toolkit – hoe blij kan een man zijn!

Werd ’t klussen even te veel: die kinderen om je heen maken alles goed. Na de eerste dag was ’t ijs gebroken; gekkigheid en plezier alom. Dansen, tikkertje, voetballen, schommelen: álles waar die kids hun energie in kwijt kunnen, wordt benut. Lachen!

Ik mocht in twee erediensten spreken. Prachtig om te zien hoe mensen tijdens de dienst hun vreugde en passie voor de Heer tonen! Zij zitten echt niet stil, en ze houden zich al helemaal niet stil. Heerlijk om mee te maken hoe zo’n gemeente actief in de eredienst mee doet.

En oh ja, we hebben ook nog een kippenren van 5x2½ meter gebouwd. Want ja, eieren gaan er in als koek 😊

Een onvergetelijke, mooie tijd waar we de Here, onze God, intens dankbaar voor zijn!

De volgende nieuwsbrief weer meer van Netty.

Wij wensen u/jou Gods rijke, volle en overvloedige zegen toe.

Hartelijke groet,

Netty, Gessy en teams, en het bestuur.

“Ter opbouw van Gods Koninkrijk,
verspreiding van het blijde evangelie en
de redding van verloren zielen”